

Cină la masa cucului.

Cucul nost' s'a frământat
 Și 'nti'o zi ce-a cugetat?
 Că va da o cină bună
 La cari lucră împreună.
 Deci birou-i invitat
 Să fie reprezentat:
 Domnii, domnișoarele
 Și de-sunt, și doamnele,
 Ca nime să nu lipsoască
 De la masa cea cucască.
 Mai sunt încă invitate
 Externiste de departe.
 Când fu sara ne-adunăm
 Pe la opt mai toți suntem
 Domnișoara E. lipsește,

Poate că se obosește
 Ca să suie treptele,
 Deci lasă mâncările.
 După ce ne-am adunat
 Ne-apucasem de mâncat.
 Pîntre mâncările grase
 Am auzit și toaste.
 Și toastul lui Chimu
 Luindu-l în scris Cucu,
 Il dă aci neschimbat,
 După cum el l'a predat:
 »Doamnelor și domnișor!
 Pardon, domnișoarelor!

După cum cu loții știm,
 Noi am fost poțifi aici,

Am venit la masă 'ntinsă
 C'am fost destul la calici.

Asadar mâncăm odată,
 Știi coea pe românește;
 O mămăliguța caldă
 Cu brânză, lapte și pește.

Pardon, așa-am așteptat,
 Dar altcum s'a întâmplat,
 Lucrurile sunt întoarse,
 Mămăliga niți poveste,
 Căci făina s'a gătat
 Brânza, lapte nu mai este!

Este carne de tot felul
 Și nu știu ce prăjituri,

Englezul mănios.

Englezul: Ei, drăcia dracului, văd acum că cu
 aliații mei am mai mult de turcă, decât cu dușmanii.
 Rusul mă părăsește, italianul mă injură, că nu-i dau
 destule trupe, destui bani și destui cărbuni, francezul
 îmi arată dinții și irlandezul sulfetele.

Ententa și Rusia pacifică.

Americanul, francezul și japonezul strigă către
 Rus: Dar stai, frățucule, nu fugi din tabăra noastră, căci ne
 strici toată socoteala.
 Rusul: (cu steagul alb al păcii). Dar ducă-se dracului
 socoteala voastră. Cu eunove acum mîntui socoteala poporului
 meu, care e sîtul de vărsare de sînge și vrea pace și odihnă.

La pipă sticle, uitați bine!
Tot felul de beuturi!

Mădăci dăra domnișoare:
Nu ve nbiati, ca acasă:
Dăți rugăca la o parte,
Că să vă mai lănga năse!

Și să stăciți pe Cuou,
Mădăci, heni, tot ce veți dă:
Vorbe e ca fimi sâbi,
Că stămâni destul ani stă!

Păcăt căte-a țigarețat
De stăam ca șiți țuță,
Dăți ve luăți după moca,
Că veți nicoti, nuă aș!

De bălăseă doamnă casei (Căci)
Aș narav să și mai ție,
Să ne deie câte-o cină,
Să ne facă bucurie.

Uite domnișoara R.
Cum tot umbia, ne țimie,
Ne indeamna să mănăam
Tot ce-a pus pe fațurie

Domnișoara G. însă
O vedem, e veselăsa,
Și-asta ne țidie mult
Că vedem la masa noastră.

Rog pe domnișoara C.
Să ne cante la pian,
Să mă veselesc un pic,
Că tot năcăjit d'un an.

Redactorul nost zimbeste,
Că fost pus coșo n'ne țete,
Iar ar vrea să n'țimerească,
U invidioz, ma țete.

Imi țidie pocăul meu
In onoarea tuturor
Pe care i-am inșirat:
Plinească-să visul lor!

Să țraiască toate, țoti.
Deja masa cea cucească,
Șampania cea din sticle
Pe țoti săi inveselească!

Între țeravul croitor și țaravul zugrav.

Țar zugrav (catre croitor): Că ție ție ție, să mi faci o haină, și eu in schimb să ție fac chipul zugrăvit in cadru.

Țar croitor: De lucru, mă invoieșc, in să dăta să plătești ștola, și eu plătesc ce-o costa vopsea.

Fesul țiganului

Aoleo pârțit de fes
Rea podoba te-ai aletă
Când boiarul mi țe-avea
Și pe cap când te puneă
Te ținea la cinstă mare:
La plimbare,
Tot celare;
La Domnie,
In veștie;
Și pe-acasă
N cap de mîșă.

Iar de când veniți la mine
Ai ajuns ca vai de ține
Reșu, ros, mofat, mofat
Și pe cap adevărat,
Dar naravul ție schimbă:
La plimbare,
Nemăncat;
La Domnie, N pușcarie;
Și pe-acasă nici sub masă!
Decăt m'asteptai, sârmăne,
Să te iau acum pe ține;
Mai bine, țasai boiarul,
Ma luai tu n'țai pe mine.

Din școală.

Un țipetător in școală,
Sunetul și p'țurinea
La școlarii n'cepători,
Când pâră o belea,
Luindu-se după moda,
Zise și nouă metoda,
Nășita desvoltătoare
Și in comunicătoare:
Când copilul ei să ație
Sunetu in ceva cuvânt,
Deci întreaba, ca să șpuna,
Pe copil așa pe rând:
»Spune-ți vorba ce se n'cepe
Cu sunetul ăsta și?»
»Căci», răspunde unu
»Țe-ai ție, vedeti copiii!
Mai spune și tu Petruț
Tot cu și încă-un cuvânt!
»Ție», zice baiatul
Ș'apoi așa tot pe rând.
»Și încă-o vorba zi tu ție!»
Copilul zice: »Isus».
»Zi și tu Savu, hucă»
»Și tu ție, mă rog, ție»

Chimie.

De unde știi.

— Și — ție ce te iubește fata?
— Pe mine? — Să vedeți numai ce pri-
viri imi aruncă, îndată ce nu mă uț la ea.

UMBRE CARE SE LASA

De Ion Adam

În satul Buești din Ialomița, într-o seară de Februarie, acest an, pe o vîntă de vînt și ger, — se strănse la caldura in o țala de serviciu a crahmei comunale, cei doi oameni ai țrației: Niculai Țican și Pauli Căpăli, împreună cu consătenii Ion Bănescu și Sima Neculai. Dășii se țetrasese acolo pentru că era foc in soba, așa ca puteau vorbi și țuca țarți in liniște, in lipsa unor muserii, la o vîntă ca aceea.

Niculai Țican a țucă o țartă de țabinet țu Sima Neculai, pe un pahar de vin, pe când țealți vorbeau și țriveau in țurul țesei.

Pe ța oieț 6 țunătate, Sima Neculai, care ține și el o cafenea in sat, țerminănd țocul, se țețit din camera aceea, și a țrețut in țra-ție, împreună cu Țican, de unde după ce și-a bătut țăștigul, a țlecat la cafenea țu țu țat.

Neculai Țican, țerțitorul, s'a țufors atunçi țar in camera de țerțicu, in țând și el in vîntă cu țealți doi țeșăși acolo.

Pățina vîntă in urma, s'aude de oțafă su- nănd țloțoțelul dela usa țrației. Țican, care era in țerțimat cu vānzarea, țiețe atunçi țar in țrație, crezānd ca e vrtim museriu. Nega- șind inșă pe nimeni in țat, deschide usa și vārdă cime a sunat. In cipe aceea, cinea din inșurire, țe-a dat in cap o țovitură de țiomag și a țisțarul pe când vctimă amefita, a ca-

zut apoi pe spate, rānānd așa nemışcat și inșas, cu țicioarele rāzimate in țragul țesei, pānțru ca țulguitul de ațara țal țresare cu suțlatul, prin canatul țesei rāmas deschis.

Cei cari rāmasera in camera, vāzānd ca nu se mai aude nimeni in crahma, s'au dus acolo și au țat peste cele in țamplate! Neculai Țican țăcca in nesimțire și era țlin de sānge pe frunte, unde se cunosteau și urmele țovituri de țiomag.

La inēpuț Țican n'a dat semne de viață, dar ducāndu- in camera caldă și după un țimp de țugțire, a putut să vorbească. Ori de cāte ori a fost in țrebat ca cine l'a țovit, dāșul a țarturisit ca n'a putut cunoaște pe nimeni din inșurire, dar ca bānțeste pe Vasile Ene Nicițor, cu care e in vrahmășie veche.

In dreptul țragului, ațara s'a țasit țepādat țarul cu care se țaptuise crahma și care era un țrug cunoașut, cu care oțmenii țrației sprințeau o țortă dela țuicele țurței. Aceasta ar dovede ca crahmatul și-a țuat țotărășă țap- ței țu, țhar pe țoc, asupra in țrețurārilor a- țelora, cari l'a țar țar țotrivite, dānd de bānțit ca țapta aceasta a fost de mult pān- țitā și au-șe așteptā decăt mōmentul țotri- țit, ca să se sāvıțească.

La autopsie cadavritul, țanta la țpitāțul din Cățarāși, se constata ca: mōrtul Neculai Țican, in vāșta de 70 ani, a murit in urma unei meningite, datorita unei țracturi a ba- țzei crahmatului, țractura țetepmānata de o țovit- țură țuțorice asupra țeginoi țrontale de țlepe.

Asupra vîntăției țu Vasile Ene Nicițor, ar cōncura mai toate in țrețurāriile și mārțu- țile și daca țprimele cōncetari țacute acolo, la țafa țocului, asupra evenimentelor, ar fi fost cōnduse mai din țipā, și cu mai multă țscr- șință, de buna seama ca vîntatul s'ar ții de- vedit și cu țrobe vāditē, nu numai cu simple țpresupuneri, cari scapā unei sanchiuni țegale.

In adevār, in oțorul acesta cūic, se ve- de cazul țpecific al unei rāzburāni țărăneșii, un țel de Vendetta țomānească, cu toate țip- țele de țregatire, cari țatal, țrețuia să dūca și la crahma.

Din toate depunerile mārțorilor și in țorma- țorilor, se vede ca in țre mōrtul Neculai Țican și Vasile Ene Nicițor, se inēșese o du- șmānie care ținea de vreo 4 ani.

Inculpatul era abia țlacāndru de 17—18 ani, cānd a fost in țruntat in dragoste de cā- țre Maria, fata mōrtului de azi.

Accea ce la inēpuț a fost țubire și vū- țuri de țlacāu, s'a țrefacut in suțletul acesta țocul, in urā și dușmānie, care nu se mai țuțea in țpāca decăt cu o țrimă.

El s'a ținut cu in dārātucie in țoti ani din urma, ca să in țurec drahmuri țuțu țuțu, și in țocul mōnețelor cari nu țe țrinsese s'a țețat la acte de in țimidare și vîntență, numai pentru ca să-șe ațunțga țocul.

Māndria țu țanita țritu țerpingerea țetăi, a țidicāt-o atunçi in rāzburare și in țotrivă țatului ei, dāndu-se la un țir in țreț de țe- dușmānă in cōntra țor. Așa Nicițor a țu-

Tiganul la paza.

Într-o noapte hăt geroasă
Cula nost' e suparat,
Căci avea să stea la pază
Dă-n' va fi de-acol' luat.
Așa stând cu pușca în mână
Zice poet: «E rau ciudat!...»
Pază asta mă omoară.
Oe n-ai voie de fumăt!
Doar n-ai zis chiar căpitanul:
«Auzi Cule!... hai de hai
Mergi și fumezi bine pază»
Căci de nu, tu zile n'ai...
Zile n'ai... păi ce drăcie!
Inimicui să-i păzesc,
Parcă alta n'am de lucru,
Doar mai vreau ca să trăiesc.
De ce mi pasa capitanul?
— Zice Cula înfat —
Să-mi aprind mai iut luleaua
Aoleo! e am înghețat!...
Așa stând lumează dânsul,
Când de-odata parc' anume
Vine grabnic căpitanul,
Și prinzându-l îi și spune:
«Auzi cioară!... ce țiam zis?
Nu țiam spus ce nu-i ertat?
Și tu cioară blăstamată,
Chiar te-ai pus și la fumăt?»
«Sa trăiti, dom' căpitan»,
— Zise el cu glasul stins —
Nam țiam, ci bat o crucea.
Zău, luleaua s'a aprins,
«Așa? striga căpitanul,
S'a aprins luleaua n' dînti!
La raport cu tine mîne
Și acol' vei da de știți.»

Cernăuți, 1917.

Orest. Fașcanu.

Le ce se gîndesc Fărțălaș

— Să vă mai aduc o sticlă de bere, domnule Fărțălaș?

— Trebuie să mă mai gîndesc mai întâi. Dar până mă hotăresc, poți să mai aduci una.

Mamele nocte.

Mărbătu! — Draga mea, n'ai prea nîmă-nă friptura ope ziua de azi.

Nevasia. — Ei îi avînd dreptate: în schimbî toș, pe cînd se ardea, am scris o poezie populară foarte reușită.

Pace cînd mai vii?

O, prea mult dorită pace
Pentru ce nu vii?
In lume cînd te vei întoarce
Toate va știți.

Pace, pace sînt cîntîc
De cînd tu te-ai dus,
N'avem bine pe pămînt,
Mai mult jale, plîns.

Pace, pace vorbă sfîntă
Spune cînd ești,
Căci avem jale prea multă,
Se ne înveselești.

Pace, pace, vorbă dreaptă,
Spune, cînd mai vii,
Căci lumea 'ntreagă te-asteaptă,
Și micii copii.

Pace, știgă lumea 'ntreagă,
Pace strig și eu,
Pentru pace toți se roagă
La bunul Dumnezeu.

Pace sfîntă, vin' edată,
Strigă hei copii,
Să vie ș'al nostru țară
Căci suntem puști.

Părinții își plînge fiii,
Cari s'au dus în foc,
Plîng mamele și copii,
Plîng al lor noroc.

Doamne, Doamne mă rog tie,
Paceă 'n lume-o lasă,
Să scăpăm de grea urgie,
Să mergem acasă.

Să mergem acasă cu toți,
Care mai trăim,
Să petrecem restu vieții
La al nost' cămin.

Compusă de soldatul Fenechiu George, din comuna Șinca-Nouă, com. Făgăraș.

pe capetele dela caili lui Tican, chiar în grajdul lor. Mai tîrziu a tăiat cozile cailor în chip de batjocură, laudându-se pentru această ispravă către oameni cari murmură. Acum un an jumătate, pe vară, a tăiat legaturile dela șnopi lui Tican, împresăndu-ne cîmp și risipiindu-i. Pentru fapta aceasta a fost și o judecată între părți; inculpatul a mînjil de mai multe ori cu pacură, în timpul nopții, casa lui Neculai Tican, tot din răzbunare.

A venit de cîntă ori în timpul nopții în curtea lui Tican, ca să surprindă fata, dar a fost simțit și atunci a fugit. Tican a dat chiar un foc de revolver pe urma lui, dar nu l'a nimerit.

Astă vară, a insultat pe Maria, fata lui Tican în hora, făcînd-o de rușine în lume.

Odată întîmîndu-se cei doi învrășmasiți pe o cale, era să se întîmple între ei o încercare, dacă nu s'ar fi văzut pe drum jandarmul Neculai Tican, feciorul mortului.

De altfel Neculai Tican, mortul, devenise tot mai temător din pricina dușmaniei, care i-o purta Vasile Enache Nichifor. Așa el a propus lui fecioru-său, să demisioneze din jandarmărie, ca să fie pe lînga casă, căci îi e frica singur, cu neajunsurile pe cari île tot face Vasile Enache Nichifor. Acum în urma își purse în cînd să iasă și dela crîsmă, căci simția ca inculpatul de incojur pravaliei și asta îl tacea să bătuse.

Ultimele act, care vine să întîrzie și mai

mult pe Vasile Enache Nichifor, este căsătoria fiicei lui Tican, Maria, — marul acestei discordii. — după Vasile Moldoveanu, acum cătăva luni în urmă. Prin această căsătorie fericită, fata intra sub o ocrotire nouă, așa că toate vrăzmasia lui de până acuma rămîne fără răzbunare.

La sfîrșitul tuturor acestor împrejurări, a venit întîmplarea cu lovitura din întineric, misteriosul omor a lui Neculai Tican, în seara de 24—25 Februarie 1909.

Avînd în vedere toate cele întîmplate, era natural pentru Neculai Tican, ca să bănuiască pe Vasile Enache Nichifor, ca autor al loviturii venite din întineric, care i-a rapus la urmă zilele. Pentru dovedirea criminalului însă, nu s'a pus mîna pe firul unor probe reale.

În fața acestei acuzațiuni dibuite, inculpatului i-a fost ușor să se încerce a-și justifica cu mători, cum s'a întrebuintat timpul în seara de 24—25 Februarie. Martorii însă nu dau o continuitate de vremea întrebuintată, căci noi vedem pe inculpatul reapărînd fragmentar, cînd într-o cafenea, cînd în alta, pentru ca să plece după 10.45 minute și să reapară după un ceas.

Punctul cel mai sigur de unde s'ar fi putut pleca, în stabilirea faptelor, ar fi fost acela cînd Vasile Enache Nichifor a intrat cu baina pe umeri, în cateneaua lui Nicolae Șinca, la cîtva timp după întoarcerea acestuia la pravalie. Căci știm ca cătăgul Nicolae Șinca, a venit direct dela crîsmă comunală și

se jucase cărți cu Nicolae Tican, așa că în intervalul plecării sale dela crîsmă și-a venit în culpatului la catonea, s'ar fi putut comite crima, până acum bătut numai în sarcina lui Nichifor. Ceeace ar fi fost iar un indiciu, e faptul că inculpatul a intrat în cafenea cu aerul omului celui mai nepăsător, cu baina pusă numai pe umeri, atunci cînd afară era frig și viscol, așa ca aparenta această de desinteres, putea s'ascunda tocmai furta lui din suflet.

Fiindcă nu s'a insistat înă prea mult asupra acestui moment, mărturiile celor acuzați au jurecat asupra amănuntelor, iar mai tîrziu nu s'a mai putut da de firul care s'ar conduce la o deslegare.

S'a insistat mai mult asupra afacerii acesteia — desi va trebui să rămîna înmormîntată. — numai pentru ca cazul e foarte caracteristic și de folos pentru cunoașterea sufletului și moravurilor poporului nostru. Călugărul ar fi fost și mai mare, dacă s'ar fi putut face toată lumina.

Avînd în vedere că — în afară de bănuiala lui Neculai Tican, mort acum, — din toate cercetările, nu s'a ajuns nici la o probă sigură care să învedereze vinovăția lui Vasile Enache Nichifor.

Considerînd de-ăia o simplă bănuială, și o dovada în justitie.

Se declară cu înalta dîni Presedinte al Tribunalului, pentru a n' așeză la arhivă.

Dosarul ce va înalata dîni Presedinte al Tribunalului, pentru a n' așeză la arhivă.

Citiți și abonați „Biblioteca familie române”

„Carte pentru toți”

Au apărut până acum 7 numere:

1. Liga celor cu părul roș

O navelă senzațională, scrisă de vestitul scriitor englez Conan Doyle — în care găsim una din

Aventurile detectivului Sherlock Holmes

Apoi treșura mai cuprinde articole instructive ca: Revoluția rusească — O, porc ridică fruntea, fantazie hazlie cu prilejul scumpirei cărnei de porc. — Mai sînt și chipuri frumoase.

Nr. 2. „Câteva povestiri și multe adevăruri”

din literatura germană, scrise de Berchtold Auerbach. Iată titlurile acestor povestiri minunate: 1. O poveste și un adevăr. 2. Lonei cel frumos. 3. În fața bisericii. 4. Trebuie să mă încălzesc mai întâi. 5. Vine regele. 6. Prin un cârnaț a dat de noroc. 7. Arta de a fi fericit în liceu și. 8. O istorioară despre pricina războiului.

Alte articole sînt: Noul Episcop al Gherlei, dr. Iuliu Hosszu, cu chip. Poezii de Vasile Alexandri. Rusia după revoluție, cu 4 chipuri. Moartea Veneției. Muza populară în război.

Nr. 3. Nuvele și schițe din literatura maghiară

scrise de cei mai vestiți scriitori unguri: Koloman Mikszáth, Francisc Herceg, Eugeniu Heltai, Francisc Molnár. — Iată cuprinsul acestei cărți: 1. Cum și-a cumpărat țaranul Csomak o coasă? 2. Nevesta artistului. 3. Măgarul și trandafirul. 4. Soarele sugubăț. 5. Fiul șoarecelui. 6. Leul și măgarul. 7. Evlavia și viața lungă. 8. Gazetaul. 9. Geologie. 10. Fiul bun. 11. Împărăția minunată. 12. Cumpănat. 13. Plecând cu trenul.

Apoi sînt articole instructive: Ce se citește în timpul războiului? — Din scriitorii clasici români: Grig. Alexandrescu: Poezii. — Teama de microbi. — Zahărul ca leac la răni. — Cei mai mari proprietari de pământ al lumii, etc. — Poezie în memoria fratelui erou. — Cugețări mari.

Nr. 4. Cititorul de Maxim Gorki

una din cele mai frumoase nuvele din literatura rusă. — O întâmplare — altă povestire a marelui scriitor rus.

Apoi vin articolele despre: Popoarele Rusiei. O mamă a poporului. Poezii de Eminescu și numeroase chipuri din război.

Nr. 5. Printăvară, mic Roman de Al. Ciura

din literatura română, scrisă cu multă duloșie și pătrundere sufletescă. Un colț de viață românească din Ardealul nostru. Volumul acesta are și articole, poezii și ilustrații foarte reușite din război.

6. Munții noștri aur poartă

O alegere din poeziile cele mai frumoase ale tânărului și talentatului poet din Năsăud, Iustin Iieșu, ale cărui versuri dragălașe, cititorii Foii Poporului Român au avut desc ori prilejul să le gâste cu plăcere.

Poeziile lui Iustin Iieșu, plac prin accentul lor de sinceritate deplină, prin curăția lor simplă, E ceva grațios și cald, melancolic și imaginativ. În lira lui Iieșu, atîtea versuri fără grijă, care leagăna, te încântă și te înduiozează.

Nr. 7. „Ce-i frumos și ce-i urit?”

Un studiu limpede scris, care tâlmăcește frumusețile firei, literaturii, artei, prelucrat din italianește, după prof. Paolo de Mantegazza

Comenzile se fac la »Casa de editură: Carte pentru toți«, Budapeșta, VII., Ilka-utca 36-

Prețul fiecărui număr costă 40 tileri.

Abonamentul pe 3 luni (6 numeri) la această Biblioteca este de 2 Cor. 40 fil.

La sigur.

Săfeanul. — Ori cum, d-le Doctor, nu vă temeți că s'ar putea întâmpla uneori să trimeteți la casa de nebuni și de cei sănătoși la minte?

Doctorul. — Ce are aface. Fii sigur, că odată băgați acolo, închunesc la sigur.

Se găsește...

Servitorul medicului (către un prof. bolnav, care după ce citise firma doctorului, vrea să plece): Dar ce nu voiți să vă urecați la domiciliul doctor?

Părințele. — Fiindcă citise aici, că d. doctor e specialist în boale de inimă, și eu sufăr de stomac.

Servitorul. — O, nu face nimic, lăsați că-ți găsim noi și o hoală de stomac.

Editor și redactor responsabil: D. Birăuțiu
Tipografia »Poporul Român«, VII., Ilka-utca 36

INCEPEȚI CU COMENZILE
CALENDARUL
Comandați! POPORULUI ROMÂN Comandați!
pe anul 1918.
care a apărut azi, în 60.000 exemplare :: Prețul 1 Cor. plus porto. 10 fil.

Cuprinsul acestui calendar, este foarte bogat, și e de folos pentru toată lumea românească; pentru soldații de pe front, pentru răniți și invalizi, pentru preoți și învățători, pentru economi și lucrători.

Pe lângă materialul calendaristic, calendarul Poporului Român cuprinde:

1. Tariful poștal.
2. Ce trebuie să știe economii noștri: a) Tărițe pentru acei cari au vite; b) Cărtofi; c) Ingrășatul porcilor; d) Prețul maximal pentru cucuruz; e) Pentru cei dispensați de armată; f) Despre concedierea glotașilor; g) Despre băuturile spirituoase.
3. Noul guvern ungar, cu chipurile lui Wekerle, Szurmay.
4. O ciudată profetică a războiului mondial.
5. Despre revoluția din Rusia cu zeci de chipuri.
6. Cum dispar 100 vagoane cizme rusești.
7. Un comandant contra fumatului.
8. Ședințele secrete și ziaristul secret.
9. O urecare de preț cu 2100 procente.
10. Viața pe front.
11. Icoane din Rusia revoluționară. Noul imn național rusesc.
12. Intervenția Papei pentru curmarea războiului.
13. Restabilirea regimului parlamentar în Austria.
14. Despre Kramarz, frunțașul ochilor.
15. O inundație de cărți în Rusia.
16. De ce se scarpină Parisul.
17. Din tragedia poporului grec.
18. Nu știți încotro se duc.
19. O țară neutră în binecuvântata: Olanda.

20. Cum e azi în Franța libertate, egalitate, fraternitate.
21. De ce a fost invinsă România. (Cu 16 chipuri.)
22. Compatriot (glume).
23. Moș Crăciun, poezie de Iustin Iieșu.
24. După furtună, poezie de Artur Stavri.
25. Din isprăvile submarinelor, cu 6 chipuri.
26. Cele 12 bătălii dela Isonzo, cu 4 ilustrații.
27. Rătăcind, poezie de Iustin Iieșu.
28. În jurul conferinței de pace dela Stockholm.
29. Eroul român mort pentru patrie, sub ofițerul Teofil Hudrea. (Cu 2 chipuri.)
30. Ucraina, un stat nou.
31. Semne prevestitoare. Scuză. (Glume.)
32. Primul pas pentru democratizarea Germaniei.

Din titlurile acestea se poate vedea că bogat calendar oferim anul acesta cititorilor pe un preț atât de ieftin de 1 coroană, când totuși s'a scumpit atât.

Nici un calendar nu cuprinde atâtea ilustrații și material variat, ca Calendarul Poporului român.

Cine plătește abonamentul pe un an înlic la ziar, capătă calendarul în cinste.

Acei cari comandă 10 calendare, capătă 10 procente rabat.

Acei cari comandă 25 calendare, capătă 15 procente rabat.

Acei cari comandă 50 calendare, capătă 20 procente rabat.

Acei cari comandă 100 calendare de odala, capătă 25 procente rabat.

Grăbiți-vă dar cu comenzile, oăci sunt multe cereri anul acesta după calendar. Comenzile se fac la »Foia Poporului Român«, Budapeșta, VII., Ilka-utca 36.